

[A. M. Hansen.]

fra alle Sider anerkender deres store og nyttige Samfundsgerning; men vi, der har beskæftiget os med Lønningssystemet, ved ogsaa, at sætter vi Sygeplejerskerne højere op, saa betyder det, at talrige andre Lønklasser kommer og siger: Maa vi saa ogsaa bede om at faa mere — og dermed har vi skabt Uro over det hele.

Det er let at komme og kræve et Alderstillæg, men her har Organisationernes Repræsentanter, Administrationens Repræsentanter og Politikerne siddet og arbejdet paa at finde ud af, hvordan Forholdet mellem de forskellige Klasser bør være, og hvis man nu kræver mere for den enkelte, vil det medføre stor Uro inden for Tjenestemandsofbygningen. Jeg mener, at det, der her er naaet, er forsvarligt, og jeg for mit Vedkommende tør ikke gaa med til at love mere, da det vilde faa vidtrækkende Konsekvenser. Jeg vil ikke have noget imod at tage Spørgsmaalet op i Udvalget, men jeg vil ikke staa her og love noget, som jeg ikke kan holde, naar det kommer til Stykket.

For Statens Kontoristklasse er der ogsaa sket væsentlige Forbedringer, ikke alene ved Forhøjelse af Lønsatserne, men ogsaa ved Indførelse af en ny Avancementsklasse samt en Udbedring af Avancementsforholdene i det hele. Dette kan jeg kun udtale min Tilfredshed med, men jeg maa beklage, at man stadig vil opretholde den Ulighed, der findes i Bestemmelserne vedrørende mandlige og kvindelige Tjenestemænds Overgang fra de lavere Lønningsklasser til Etaternes Assistentklasse. Jeg er enig i, at den normale Vej ind i Assistentklassen gaar gennem Elev- og Medhjælperstillingen, men naar der i den gamle Lovs § 395 og i Forslaget § 405 er aabnet Mulighed for Tjenestemænd i 14. 15. 16. og eventuelt 18. Lønningsklasse, hvilket i Realiteten vil sige mandlige Tjenestemænd, til paa lempelige Vilkaar i lønningsmæssig Henseende at gaa over i Assistentklassen, saa bør efter min Mening tilsvarende Lempelser ogsaa ydes Kontoristerne. Men det sker ikke. Medens den mandlige Tjenestemand beholder sin Tjenestemandsløn i Overgangstiden, maa en Kvinde gaa ned paa den lave Elevløn, altsaa begynde forfra. Dette finder jeg ubilligt og har i Kommissionen givet Udtryk derfor ved at tiltræde en Mindretalsindstilling, og derfor har jeg ønsket at fremføre disse Synspunkter til Overvejelse her i Tinget.

Af andre Grupper, som har faaet en stærkt forbedret Placering, maa jeg nævne Politiet, Dommerne, de militære Tjeneste-

mænd og de videnskabeligt uddannede Tjenestemænd. Naar jeg med nogen Ængstelse tager de sidste med her, er det, fordi de videnskabeligt uddannede Tjenestemænd, der har faaet en anselig Forbedring af deres Stilling, siger — i hvert Fald nogle inden for deres Rækker siger —, at det er endnu ikke nok, idet de hævder, at deres Kaar i Forvejen var saa ringe, at selv om der kan paa-vises en betydelig Stigning af deres Løn og en grundig Forbedring af deres Kaar gennem nye og gode Avancementspladser, er det alligevel ikke nok. Særlig en Henstilling fra visse Grupper inden for de videnskabelige Assisterter har gjort Indtryk paa mig. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen gjorde i Gaar en Bemærkning om, at man i Udvalget eventuelt vilde kunne tage enkelte Spørgsmaal op. Jeg vil gerne gøre det Ønske til mit, men naturligvis med Understregning af, at der maa opnaas Enighed, for ellers er jeg bange for, at det vil tage for lang Tid. De Partier, der har den Interesse at faa gennemført en Tjenestemandsløvs hurtigt, vil ikke tage disse Spørgsmaal op paa anden Maade, end at de vil søge at opnaa Enighed. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen havde en anden Indstilling, han vilde fremsætte Ændringsforslag, men det maa det ærede Medlem jo om.

Endelig skal jeg nævne, at ogsaa i Lovforslagets tredje Del, der omhandler særlige Ydelser, er der sket betydelige Forbedringer. Alt i alt mener jeg, at det fremsatte Lovforslag maa siges at indeholde en særdeles betragtelig Forbedring af Tjenestemændenes Placering i vort Samfund, men det var ogsaa haardt tiltrængt. Det er en Kendsgerning, at Tjenestemændene har faaet for lidt i Løn i disse Aar, hvor Dyrtiden har huseret. Saadan vil det vist desværre altid gaa; Tjenestemændene kommer bagefter med deres Lønforbedringer. Det samme var Tilfældet under forrige Verdenskrig. Men nu staa vi nær ved Maalet.

Der er her anvendt 60 Mill. Kr., og det er et stort Beløb. Jeg kan ikke lade være med at minde om, at da vi sidst lavede Lønningslov — det var i 1931 —, var Beløbet, der var stillet til Disposition for Kommissionen, 3,1 Mill. Kr. Jeg ved nok, at Tiderne er ganske anderledes nu, men ikke desto mindre er det dog en betragtelig Forskel. Det ærede Medlem Hr. Westermann gav Udtryk for, at selv om det var mange Penge, saa vilde hans Parti have været højere op, og han trøstede sig med, at der det foregaaende Aar var udgivet flere Penge end disse, en daarlig Trøst og en mager